

Priateľstvo na vojenskej základni v Afganistane

Volám sa Gustávo. Som ženatý, mám tri deti a pracujem vo vojenskej polícii. Od júna do decembra 2012 som bol spoločne s niekoľkými desiatkami ďalších vojakov v rámci ISAF (Medzinárodné bezpečnostné podporné sily pod vedením NATO) v Afganistane, kde sme plnili rôzne úlohy. Mojm poslaním bola vojenská policajná činnosť na základni Herat.

02.05.2013

Podmienky veľmi odlišné od normálneho stavu Prísť do takej krajiny, akou je Afganistan, je ako nastúpiť na stroj času na nejakom ostrove. Čo sa týka toho času, tak to je pochopiteľné, veď táto krajina žije ešte v XV. Storočí. A je to aj ako na ostrove – bývate na základni na východe, máte svoje zvyky, jedlo, krajanov, a keď pritom vyjdete von, ocitnete sa v úplne inom prostredí s ľuďmi, ktorí sú úplne odlišní.

Akonáhle vyjdete zo základne, hneď si všimnete biedu ľudí, ktorí tam žijú, a ktorých základnou charakteristikou je, že sú to hlboko veriaci ľudia, žijú svoj islam, ako by to bolo nielen to najdôležitejšie v ich živote, ale aj to jediné.

Keď som sem pricestoval, mojou hlavnou túžbou a nádejou ako katolíka bolo využiť možnosti, ktoré mi táto misia poskytovala: neprerušiť osobný kontakt s Bohom, hlavne prostredníctvom noriem zbožnosti, a snažiť sa, aby sa aj moji kamaráti mohli priblížiť k Bohu a zlepšiť sa vo svojom kresťanskom živote. Keď nás španielsky kňaz, otec Javier Baena vyzval, aby sme spolupracovali na katechéze pre prvoprijímajúcich a pre birmovku, rád som sa ponúkol.

Ľudia z mnohých krajín: príležitosť pomáhať a učiť sa

Len čo som sa na základni zorientoval v práci aj s kamarátmi, uvedomil som si, koľko rôznych národov tu je: Španieli, Taliani, Američania, Litovci, Slovinci, Albánci a Bulhari. Ale nebolo nás veľa takých – traja, štyria – ktorí v nedeľu šli na svätú omšu, aj keď tu bola jedna španielska a jedna talianska kaplnka.

Rozmýšľal som, čo by som mohol urobiť ja pre to, aby si aj ostatní kolegovia, katolíci, vážili účasť na nedeľnej omši.

Medzi tromi tisícmi vojakov a civilistov na základni boli ešte dvaja ďalší z Diela: Antonio – Španiel a Alessandro – Talian, ktorý nám dával kresťanskú formáciu. V nedeľu večer sme sa stretávali a hovorili o spoločných témach.

Hneď od začiatku som si uvedomil, že ľudia vyslaní na základňu majú rovnaké problémy, ako ostatní ľudia v ich krajinách, tu sa to všetko ešte znásobovalo. Svojmu spolubývajúcemu Petrovi, ktorý bol mojím dobrým priateľom, a ktorý bol doma vychovaný ku kresťanstvu, som vysvetlil význam omše, veľa som sa za neho modlil a pozýval som ho na nedeľnú omšu. Nakoniec chodil na omšu každú nedeľu a niekedy aj denne. Najväčšiu radosť som mal,

keď bol 4. decembra birmovaný.
Birmovanie udeľoval generálny vikár
ozbrojených síl.

Možnosti, ktoré poskytuje základňa Herat

Pätnásť ľudí sa pripravovalo a prijalo
sviatosť birmovania a dvaja pristúpili
k prvému svätému prijímaniu. Moja
spolupráca a aktívna účasť v
katechéze sa naplnila, keď ma traja
birmovanci požiadali, aby som bol
ich birmovným otcom.

Na začiatku misie som sa s najväčšou
prirodzenosťou zmienil, že som
členom Opus Dei. Ľudia ma ma
potom rešpektovali a vnímal som to
ako prejav ich ľudských kvalít. Vždy
keď bol čas na zábavu, napríklad dať
si pizzu či zahrať si karty, zvykli
poznamenať: „Gustávo je až do pol
deviatej na omši" – a to na mňa
urobilo dojem.

Byť tak dlho odlúčený od ženy a rodiny je náročné. Naskytlo sa mi niekoľko príležitostí hovoriť o dôležitosti manželskej vernosti a o tom, ako sa to vyplatí. Niektorí kolegovia sa mi za to poďakovali.

Priateľstvo je možné aj s ľuďmi odlišných názorov

Plodom priateľstva a dôvery, ktoré som nadviazal s mnohými kolegami z rôznych krajín bolo, že sa ma niektorí vypytovali na rôzne aspekty kresťanského učenie, na to, čomu nerozumeli. Potešilo ma, keď som zistil, že dokážem pomôcť aj iným, aby našli kresťanský zmysel svojho života. Iní si zas chceli vyjasniť svoje názory na Opus Dei.

Na záver chcem povedať, že moc Boha, nášho Pána, ako aj príhovor svätého Josemaríu Escrivá, mi pomohli prekonávať neľahké chvíle, ktoré som prežíval v mysli i v srdci,

na mieste 6500 kilometrov od
domova, v nepriateľskej krajine.

opusdei.org

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/
priatelstvo-na-vojenskej-zakladni-v-
afganistane/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/priatelstvo-na-vojenskej-zakladni-v-afganistane/) (13.08.2025)